

BIBLIJSKO - MOLITVENA ZAJEDNICA

SVETI PAVAO

Vjerujem u Duha Svetoga, općinštvo svetih

A sam Bog i Otac naš i Gospodin naš Isus upravio naš put prema vama! Vama pak Gospodin dao te jedni prema drugima i prema svima rasli i obilovali ljubavlju kakva je i naša prema vama. Učvrstio vam srca da budu bespriječno sveta pred Bogom i Ocem našim o Dolasku Gospodina našega Isusa i svih svetih njegovih s njime (1 Sol 3,11-13).

Usporedi i sljedeća mjesta:

1 Kor 1,1-3; 1 Sol 4,1-12; Ef 2,19-22.

**Zahvaljujte Ocu s radošću.
On vas osposobi
za dioništvo u baštini svetih
u svjetlosti (Kol 1,12)**

Božja ljepota je beskrajna

„Svetac je čovjek koji je tako opčinjen Božjom ljepotom i njegovom istinom, da ga Božja ljepota i istina sve više i više mijenja,“ ovim je riječima Benedikt XVI. opisao bit sveca kojega je 23. listopada 2005. na Trgu sv. Petra proglasio svetim.

Za svetost su potrebne, prema njegovu mišljenju, dvije stvari: prva je spremnost da se čovjek da opčarati ljepotom Božjom i njegovom istinom; a druga je dopustiti da nas božanska snaga preobrazi.

Sveci nisu

samo oni muškarci i žene, koji se proglašeni svetima nakon njihove smrti i crkvenog procesa. Općinstvo svetih je puno veće i obuhvaća Crkvu u njezinoj sveukupnosti. Na to je podsjetio papa Benedikt XVI. prilikom audijencije poslije gore navedenog proglašenja svetim. Svim hodočasnicima Papa je zaželio da svatko od njih u sebi ponese zrake Božje svetosti, kako bi ih u svom životu mogli dalje širiti.

Svi smo mi sveti

Na početku svojih poslanica Pavao oslovljava zajednice kao „pozvane na svetost” (Rim 1,7) ili kao „svete u Kristu Isusu” (Fil 1,1). Ovo oslovljavanje nije nikakva prazna riječ, nego obećanje upućeno cijeloj zajednici. Sveti prema Pavlovom mišljenju nisu samo pojedinci, samo izabrani, nego svi. Dostojanstvo svetosti dobiva se u krštenju (1 Kor 6,1).

Što je za Pavla Svetost

Svetost je ponajprije i prije svega Božji dar a ne nešto što si čovjek sam može zaslužiti (usp. 1 Kor 1,1-3). Ovdje se svetost ne shvaća kao moralna savršenost. Pavao je točno znao za svade i grijehе u njegovim zajednicama. Nisu zajednice svete zato što je u njima vidljiva svetost, nego zato što pripadaju Bogu i što ih obasjava Božja svetost.

margdalena

Zajednice kao Božji hramovi

U Prvoj poslanici Korinćanima Pavao uspoređuje zajednicu s Božjim hramom. Za Židove je hram mjesto Božje prisutnosti u pravom smislu te riječi. Za Pavla je zajednica Božji hram, zato što joj je Bog darovao svoga Duha. No taj dar koji zajednica posjeduje ne daje joj pravo raditi što hoće. Posebno oni koji posjeduju Duha moraju se truditi oko jedinstva u zajednici. One su odgovorne za sveti Božji hram (usp. 1 Kor 3,16-17). Zajednice će morati položiti račun pred Bogom, ako svojim načinom života unakaze svetost Božjega hrama.

Težnja za pravom čovječnošću

Čini se da sada Pavao ipak govori o moralnoj svetosti. Na više mjesta u svojim poslanicama govori i o moralnoj, osobnoj svetosti (usp. 2 Kor 7,1; 1 Sol 4,3-6). Osobni poziv na svetost ne umanjuje svetost zajednice kao takve. Osobna svetost mora, prema Pavlovom mišljenju, proizlaziti iz svetosti koju Bog daruje zajednici (usp. Rim 6,22).

Ovo se može

usporediti s glazbenom nadarenošću. Nadarenost se ne može steći vježbom, ona je dar. Ali da bi se nadarenost razvila i rasla, potrebno je mnogo vježbe i marljivosti. I dar svetosti se mora njegovati. Pri tome je, tako tvrdi Pavao, potrebno stalno produbljivanje svoje vjere i truditi se oko ljubavi prema Bogu i bližnjemu (usp. Gal 5,6). Na taj način čovjek postaje ustvari čovjekom. Ili kako bi otprilike papa Benedikt XVI. kazao: "Korak po korak Bog nas preobražava u onoga čovjeka koga je on u svom stvaranju zamislio."

A sam Bog i Otac naš i Gospodin naš Isus upravio naš put prema vama! Vama pak Gospodin dao te jedni prema drugima i prema svima rasli i obilovali ljubavlju kakva je i naša prema vama. Učvrstio vam srca da budu besprijekorno sveta pred Bogom i Ocem našim o Dolasku Gospodina našega Isusa i svih svetih njegovih s njime (1 Sol 3,11-13).

Usporedi i sljedeća mjesta:

1 Kor 1,1-3; 1 Sol 4,1-12; Ef 2,19-22.

Svetost je uvijek vezana za Kristovu Crkvu

Crkva je **zajednica svetih**, to jest svih Isusovih vjernika i na zemlji i u nebu; ona je, nadalje, **zajednica svetinja** jer svi njeni članovi sudjeluju u svim dobrima spasenja.

Potrebno je, dakle, protumačiti obje riječi: i što znači "općinstvo" i što znači "sveti".

Riječ "**općinstvo**" dobra je hrvatska riječ, ali se danas rijetko upotrebljava. Katkada se još čuje ondje gdje je nije istisla tuđa riječ "publika". S druge strane možemo još ljepše protumačiti sadržaj našega Vjerovanja u općinstvo svetih. Općenito je ono što je **svima zajedničko**. Stoga se i mjesna zajednica zove općina.

Crkva želi biti svima zajednička, želi okupiti sve ljude u **veliku zajednicu**. Ali koju? U zajednicu "**svetih**". Treba stoga protumačiti i tu riječ.

Otkrivenje 21,1

*I vidjeh novo nebo i
novu zemlju jer -
prvo nebo i prva zemlja
uminu; ni mora više
nema.*

Ponovo osvrn na teologiju sv. Pavla

Po sv. Pavlu, naziv “sveti” drugi je naziv za **kršćane**. Oni su sveti jer su **krstom posvećeni**: krstom su najtješnje povezani s Kristom i, po Kristu, s Bogom. Sveti su jer darom **Duha Svetoga** posjeduju **milost** ili bogosinstvo. A to ih obvezuje i da **u životu** budu **sveti**, da nastoje oko svetosti. Svetim postaje onaj koji se u svom svagdašnjem životu – i osobnom, i obiteljskom i Svi se, dakle, **Isusovi vjernici** zovu na neki način “sveti” i svi oni čine jedno **zajedništvo** ili **općinstvo**. Lijepo se o tom izražava Drugi vatikanski koncil: “***Dok ne dođe Gospodin u svom veličanstvu i svi anđeli s njime*** (usp. Mt 25,31) ... ***neki su od njegovih učenika putnici na zemlji – a neki se, nakon zemaljskog života, još čiste – a neki uživaju slavu nebesku gledajući jasno trojedinoga Boga kakav jest. Ipak svi zajedno, iako u različitom stupnju i na različit način, učestvujemo u istoj ljubavi prema Bogu i bližnjemu i pjevamo istu pjesmu slave našem Bogu***” (Konstitucija o Crkvi, br. 49).

*Ako ne prepoznate nebo u sebi
i u onima koje volite,
nigdje nećete naći put u nebo.*

Šato o tome govori Crkva kao Učiteljica

Stoga se u teologiji razlikuju tri stadija Crkve. Vjernici koji još putuju zemljom u vječnu domovinu zovu se “Crkva putnika” ili “**putujuća Crkva**”.

Vjernici koji se još nakon smrti čiste od svoje grešnosti i ne uživaju potpuno nebeskog blaženstva zovu se “**trpeća**” Crkva, jer trpe od silne čežnje za Bogom (za njih kažemo da su u čistilištu).

Vjernici koji su, nakon zemaljske borbe, već postigli nebesko blaženstvo i uživaju u slavi Božjoj, zovu se “**slavna**” ili “**pobjednička**” Crkva.

Svi oni – i vjernici na zemlji i pokojnici u čistilištu i oni u nebu – tvore veliku vjerničku zajednicu ili općinstvo, jer su međusobno povezani ljubavlju; molitvom i zagovorom.

Nigdje se to zajedništvo toliko ne očituje kao u **euharistijskom slavlju**. U njemu pjevamo pjesmu slave sa svim anđelima i svetima: “**Svet, svet, svet, Gospodin Bog Sabaot!**” U euharistiji se spominjemo svoje pokojne braće i molimo: “**Privedi ih k svjetlu tvoga lica!**” U njoj zazivamo svete u nebu : blaženu Djevicu Mariju, apostole, mučenike i sve svete da bismo zajedno s njima zavrijedili postati sudionici vječnoga života.

Crkva – “zajednica svetinja”

Pod izrazom “općinstvo svetih” skriva se još jedna stvarnost naše vjere. Po grčkom izvorniku, ovaj se članak Vjerovanja može prevesti i sa “općinstvo (zajednica) svetinja”. Time se želi reći ovo: **svi vjernici imaju udio u istim “svetinjama”**, to jest u **sakramentima**. Crkva, dakle, nije samo zajednica svetih, nego i zajednica svetinja.

Naše najveće svetinje jesu sveti **sakramenti**. Kratko rečeno, sakramenti su **vidljivi znakovi** koje je ustanovio Isus Krist da nam. se po njima daje **nevidljiva Božja milost** ili bogosinstvo.

Mi ljudi u svom životu upotrebljavamo mnoge vanjske znakove da njima izrazimo svoju unutarnju pažnju i ljubav. Tako se za imendane i rođendane darivamo cvijećem (cvijet je vanjski znak za ljubav i pažnju što ih poklanjamo jedni drugima).

BOŽJI ZNAKOVI

Isus je znao za našu narav, pa nam je svoju milost htio dati po vanjskim znakovima koje je on sam odabrao. Ništa nam npr. nije tako potrebno za život, a opet tako pristupačno kao voda. Voda nam gasi žeđ, osvježava nas, obilno se izlijeva i daje nam čistoću i život. Stoga ju je Isus uzeo kao znak **krsta**. Voda u krštenju označuje da nam je Božja milost i ljubav pristupačna i bliska, da nam daje svježinu, čistoću i život te da se obilno izlijeva na nas, kao voda. U Crkvi postoji **sedam svetih sakramenata**. To su naše velike svetinje.

A sam Bog i Otac naš i Gospodin naš Isus upravio naš put prema vama! Vama pak Gospodin dao te jedni prema drugima i prema svima rasli i obilovali ljubavlju kakva je i naša prema vama. Učvrstio vam srca da budu besprijekorno sveta pred Bogom i Ocem našim o Dolasku Gospodina našega Isusa i svih svetih njegovih s njime (1 Sol 3,11-13).

Usporedi i sljedeća mjesta:

1 Kor 1,1-3; 1 Sol 4,1-12; Ef 2,19-22.